

som jeg har at gjøre imod dette Forslag, falde sammen med, hvad der af Justitsministeren er bemærket med Hensyn til § 26. — Jeg skal forsøge at udtale mig saa tydelig, som det er mig muligt, for at mine Betænkkeligheder mulig kunne finde Indgang. Der er her, saavel med Hensyn til de juridiske Embedsmænd, som med Hensyn til de geistlige Embedsmænd, Tale om en heel ny Ordning af Lønningsforholdene, navnlig Lønningsmaaden. Under den Forudsætning, at man maatte komme til det Resultat, at foretage en saadan Forandring, da stiller det sig for mig saaledes, at jeg maa ansee det for rigtigt, forsaavidt specielt Geistligheden angaaer, at denne Reform foregaaer under Et, som en omfattende Heelhed. De forskjellige Grene af den lovgivende Magt ere berettigede til at forlange at komme til at udøve den dem tilkommende Indflydelse paa den Lovgivningsact, hvorved Reformen skal sættes i Virksomhed; der paa maa der holdes. Naar der foreligger en fuldstændig Lov, som omfatter alle Enkeltheder i det hele Forhold, vil dette kunne skee; men saaledes som § 26 er vedtaget, og saaledes som § 29 i det af mig antydede Endringsforslag er foreslaaet affattet, skeer der et Brud paa den Grundsætning, at alle Grene af den lovgivende Magt ere berettigede til at udøve deres Indflydelse i saa Henseende. Naar disse Paragrapher optages i Loven, vil dette Thing komme til at indtage en egen, en særlig begunstiget Stilling ligeoverfor denne Lovgivningsact paa de andre Dele af den lovgivende Magts Beføjning. Det er Noget, der er anerkjendt og er givet, at dette Thing udøver en særdeles stor og overvægtig Indflydelse paa alle Bestemmelser, som tages igjennem Finantsloven. Naar man derfor med Hensyn til disse Forholds Ordning for det Første decreterer Principet for Reformen og dernæst bestemmer, at Gjennemførelsen skal skee igjennem Finantsloven, saa er det det Samme som at sige, at Folkethinget paa de andre Afdelinger af den lovgivende Magts Beføjning vil bemægtige sig en overvægtig og afgjørende Indflydelse paa denne Lovgivningsact; dette er Spørgsmaalet i sin Almindelighed. — Det gjælder saaledes om, at der ikke skal skee et saadant Overgreb;

det gjælder om, at Reformen gennemføres ad den sædvanlige Lovgivningsvei. — Men, som jeg har udtalt, at decretere Grundsætningen for Reformen og bestemme dens Gjennemførelse ved Finantsloven, netop derved skeer dette Overgreb, netop derved skeer der et Indgreb i den Indflydelse, der bør tilkomme de andre Afdelinger af den lovgivende Magt. Dette gjælder saavel med Hensyn til § 26, som med Hensyn til den nuværende Affattelse af § 29, og den af Udvalget principalt foreslaaede. Hvad Udvalgets subsidiaire Endringsforslag angaaer, da staaer det ikke saaledes klart for mig, at der med Hensyn til dette kan gjøres de samme Anker gjældende, men jeg tvivler ikke paa, at den samme Fortolkning vil blive gjort gjældende ligeoverfor det, nemlig at man har tænkt sig, at Finantsloven med Hensyn til alle disse Bestemmelser, som her ere satte om Indbetalinger og Udbetalinger af Statskassen, skulde være den afgjørende Lov; det træder rigtignok ikke tydelig frem, men der kan neppe være nogen Tvivl om, at det er den Fortolkning, der vil blive lagt ind i Forslaget; der mangler ibetmindste en udtrykkelig, klar og bestemt Anerkjendelse af, at Regjeringen havde et frit Raaderum, indtil Lønningsloven var bleven vedtaget. — Dette er de Betænkkeligheder, jeg har, saavel imod § 26, som imod § 29 og den nu principalt foreslaaede Affattelse deraf, samt tillige imod det subsidiaire Forslag. Men desforuden skal jeg, hvad Geistlighedens Lønningsmaade angaaer, udtale, at hele denne Reform ikke for mig staaer saa klar og afgjort, ikke støtter sig paa saadanne forudgaaede Undersøgelser og Overveielser, at jeg drifter mig til at stemme for den, selv om jeg ikke havde Betænkkeligheder i andre Retninger, som Forholdet nu stiller sig for mig, maa jeg stemme derimod. Jeg veed ret vel, hvor let, behageligt og bekvemt det er at kaste en saadan „Grundsætning“ ud, men jeg veed tillige, hvor usifomlig og besværlig enhver saadan Reforms Gjennemførelse er og med hvor overordentlige store Vanstigeligheder den er forbunden. Forholdet i dets hele Omfang maatte for mig være en Gjenstand for en omhyggelig Undersøgelse og Overveielse, inden jeg kunde bekvemme mig til at stemme for en saadan Forandring, og jeg skulde derfor til-